

Jutten, vinden wat je niet zocht

Het Oecumenische Inspiratiefestival in Nederland en de Iona Community Nederland

Eens in de twee jaar wordt op het eiland Terschelling een Oecumenisch [Inspiratiefestival](#) gehouden. Meer dan zevenhonderd mensen uit allerlei kerken en met verschillende achtergronden komen proeven aan een keur aan vernieuwende vormen van geloven en kerk-zijn. Deze keer was de Iona Community Nederland uitgenodigd om een aantal programma's te verzorgen om te laten zien wat ons inspireert en hoe we dat vorm geven.

Verderop in dit artikel lees je hoe we dat hebben aangepakt en wat de ervaringen zijn.

Het festival thema van dit jaar was: Jutten, vinden wat je niet zocht.

Dit sluit naadloos aan op het Iona gebed: *"that hidden things may be revealed to us and new ways found to touch the hearts of all."*

Op het eiland Terschelling spoelen regelmatig voorwerpen aan die afkomstig zijn van schepen die langs varen. Soms is het afval, soms zit er een schat tussen. Er zijn regels voor wat de vinder mag houden en wat moet worden afgegeven.

Wij hebben in onze programma's op verschillende manieren mensen laten ervaren wat zoal is aangespoeld op de stranden van Iona en van de River Clyde in Glasgow. Met andere woorden: Uit welke tradities put de Iona Community?

Big Sing

De Iona Community Nederland bestaat nu ruim 25 jaar. Het zijn vooral de twee liedbundels die we hebben uitgegeven die voor de nodige bekendheid hebben gezorgd. Geen wonder dus dat voor de Big Sing onder de bezielende leiding van Dirk Strasser en René Silvis tot twee keer toe de kerk helemaal vol zat. Zij schrijven er zelf over:

Verrassing en Verbinding: Big Sing met de Iona-Community staat er op het blokkenschema van het festival. Twee keer, 's avonds om 19.00 uur. Maar ja, wie gaat daarvoor nou nog eens dat eind in het donker naar Midland fietsen, met altijd wind tegen? We delen royaal onze 60 boekjes uit, maar dat wordt al snel anders. Er moeten stoelen bij. Zeker 120 mensen vullen de

Katholieke Kerk totaal en uit handopsteken blijkt dat het overgrote deel bijna niets weet van Iona of de Iona Community. Maar ze komen voor de liederen. God welcomes all, zingen we, want Die is de gastheer. Wij vertellen aan de hand van 15 liederen iets over dat andere eiland, en de mensen daar omheen, maar vooral over de spiritualiteit van Iona. Presence, Poetry, Pilgrimage en Penance: wonderlijk actueel. Je voelt de verbondenheid groeien. Ionaliederen, wat een geluk toch, dat we die hebben. Met Vrede wens ik je toe gaan ze weer het donker in. De tweede avond is de kerk opnieuw vol ...

Workshop vertalen

Liederen en liturgie vertalen van het Engels naar het Nederlands is geen sinecure en moet zorgvuldig en in gezamenlijkheid gebeuren. Roel Bosch ging met een groep festivalgangers aan het werk. Hier zijn verslag:

Wat een bonte verzameling mensen schoof aan, in de kerkzaal van de parochiekerk! Het was wel wat improviseren, met stoelen in een grote kring. De teksten van Iona hebben een naam in brede kring, dat merkte ik wel in de kennismaking. Vrijzinnige jongeren en PKN-ers, ongebonden gelovigen die zoeken naar inspiratie op diverse plaatsen, schrijvers en bidders. Mijn inleiding had wel wat korter gemogen. Het leukst was toch om met elkaar in tweetallen aan het puzzelen te gaan met de tekst waar ik een voorzet-vertaling van had gemaakt. Alle problemen kwamen voor: voorzichtig met hoofdletters, wat is letterlijk vertalen? En mag je 'the rock-strewn path that lay ahead' vertalen met 'de struikelstenen op het pad dat voor hem ligt'? 'De vertaling is het zusterschip van het origineel', was mijn Terschellinger adagium: de nieuwe tekst kan zelf een eigen weg gaan op de zee van de taal. Het aantal mensen dat de naam achterliet en ook de nieuwsbrief wil gaan ontvangen was bemoedigend. Wie weet lees je dit nu! Jullie meedenken heeft de vertaling nog beter gemaakt, houd ons in de gaten voor de publicatie van 'The desert shall blossom', Janet Killeen, binnenkort in het Nederlands.

Virtuele pelgrimage

Je kan de Iona Community niet denken zonder pelgrimeren. Het geeft aan dat je als gelovige in beweging bent. Maar om je een pelgrim te weten hoeft je niet altijd in de benen te komen. Sterker nog, ook wie moeilijk ter been is kan zich pelgrim voelen. Jan Maasen nam een groep mensen mee op een virtuele pelgrimage over het eiland Iona. Zijn bevindingen:

Een virtuele pelgrimage op Iona

Ik heb op zaterdagochtend een virtuele pelgrimage over Iona geleid in de school op Midsland. Ik had daarvoor een PowerPointpresentatie gemaakt, bestaande uit twee delen. Het eerste deel gaf een beknopte uitleg over Iona als pelgrimsoord in verleden en heden. Het tweede deel volgde in grote lijnen de wekelijkse off-road pelgrimage, zoals die vroeger gehouden werd. Kenmerkend voor deze pelgrimstocht

over het eiland was, dat er op verschillende halteplaatsen gestopt werd voor een korte bezinning, waarbij er een verbinding gemaakt werd tussen deze plek en de eigen levensweg. In de virtuele pelgrimage heb ik ook deze bezinningsmomenten ingelast met vragen voor gesprek en afsluitende gebeden. Zo konden de twintig deelnemers, zittend op hun stoel, in woord en beeld interactief deelnemen aan deze tocht.

Klimaatgerechtigheid

De laatste jaren zijn we ook in Nederland nadrukkelijker bezig met de Common Concerns. Dat heeft geresulteerd in een eigen klimaatgroep. Eén van de initiatiefnemers, Goof Lindijer, ging tijdens het festival, in de kajuit van het prachtige schip de Vrijheid, met mensen in gesprek over klimaat rechtvaardigheid en hoe je dat actief in je eigen kerk maar ook daarbuiten kan uitdragen.

Maar liefst drie keer geprogrammeerd op zaterdag met totaal circa 70 deelnemers. Een aantal deelnemers was al eens op het Schotse eiland Iona geweest en die plek gaf hen al een diepe verbondenheid met de natuur. De spiritualiteit van de Iona Community is gebaseerd op het Keltisch Christendom en ook daar leeft die verbondenheid met de natuur. Een andere pilaar

van de Iona Community is 'Vrede en gerechtigheid' en daar is klimaat/heelheid van de schepping onlosmakelijk mee verbonden.

Ik verwees ook naar andere bronnen zoals het Zonnelied van Franciscus en de geschriften van Paus Franciscus. Verder heb ik benadrukt dat Klimaatgerechtigheid ook betekent vooral dingen doen, en dan liefst samen, zoals in een Groene Kerk. Bezig zijn met het klimaat is zeker geen persoonlijke hobby, er is meer dan voldoende reden voor bezorgdheid. Het Zonnelied lazen we in de versie van het lied Wees geprezen, bron en schenker van Maarten Das (Liedboek Zingen en bidden in huis en kerk nr. 742).

Leven en werk van de Iona Community

Zelf heb ik verteld over de achtergronden van het ontstaan van de Iona Community. Ik heb verteld over de predikant George MacLeod, over de armoede in Glasgow en over 'rebuilding community', de herbouw van Iona Abbey en hoe 'rebuilding community' een doorgaande beweging is. Een deel van mijn verhaal ging nadrukkelijk ook over de Iona Community in Nederland. Maar in de vragenronde viel me op dat er veel vragen kwamen over de reis naar Iona, hoe moet je er komen en organiseren jullie ook reizen? Nee, dat organiseren we niet maar wel mooie themadagen en Iona weekenden gewoon hier in Nederland! Ik sloot af met een korte viering rondom klimaat gerechtigheid. Daarmee wilde ik iets laten ervaren van de verbondenheid tussen lied, liturgie en de common concerns. Juist deze verbondenheid is wat mij zo aanspreek in de Iona Community.

We hebben op onze programma's veel positieve respons gekregen. Het was een mooi weekend. Gelukkig waren we ook in de gelegenheid om inspiratie op te doen bij anderen: yoga, meditatie, theater, maar ook een klassieke Lutherse vesper en dans in de kerk.

We voelden ons thuis op het eiland en bij de opzet van het festival.

Misschien over twee jaar weer?

Hanneke Ruitenbeek

Secretaris Iona Community Nederland